

15 — Ples napuštenih

Okreću se. Škripa parketa ritmično prati njihove pokrete. Mračno je. Debele zavese su zarobile umiruće sunčeve zrake, a igračiće izolovale od ostatka kuće. Plamen sveća poigrava se sa njihovim senkama. Jedna od njih pevuši. Druga se smeši. Oko ruke joj je vezana ritualna karta za gatanje. Prva igračica naglo prekida uspavanku i upitno pogleda svoju partnerku. Već odavno je navikla na Talijinu neobjašnjivu opčinjenost narukvicama, ali ovo je prevazilazilo sve granice. „Sledeći put kada nemaš šta da staviš kao narukvicu, pitaj mene da ti pozajmim jednu od mojih. Nema potrebe da ti karta visi oko dlana dok igramo.” Glas prve igračice presekao je tišinu koja ih je okruživala. Ali ne i osmeh sa lica njene partnerke. „Ova karta je posebna – rekla mi je da ćeš sutra upoznati nove prijatelje, M”, odgovori Talija i okrene se nekoliko puta oko sebe. „Gluposti”, ljutito reče M. i obori pogled, kao da se postidela od nečega. „Nije moguće proreknuti budućnost iz jeftinih karata kupljenih na buvljaku.” Sada je bio red na nju da se okrene. Ali koliko god njeni pokreti bili elegantni, umalo nije oborila jednu od mnogobrojnih sveća u sobi. „Pazi”, reče Talija, a glas joj je otegnuo kao da ju je mrzelo da izgovori to upozorenje. Srećom, refleksi joj nisu bili usporeni kao i njene glasne žice, pa je jednim brzim pokretom povukla M. ka sebi. Ona nije ni trepnula. Samo je nemo nastavila da pleše, dok su njene oči kolutale kao u nekom transu.

Korak ka sredini sobe i još jedan okret. M. je počela iznova svoju uspavanku, ali je njen um napustio granice sobe i lebdeo u carstvu misli i osećanja. O čemu god počela da razmišlja, misli su joj uvek, kao vođenje nekim unutrašnjim saobraćajem, skretale na Talijino “predskazanje”. Prijatelji su množina, zar ne? To znači da će ih biti nekoliko. Ali koliko? Dvoje, troje ili pak četvoro? I zašto? Sutra je planirala da ceo dan provede zaključana u biblioteci kao što to uvek radi subotom. Kako će ti prijatelji ući? Helikopterom? Katapultom? Biblioteka je ipak bila na trećem spratu. Nijedne merdevini nisu toliko visoke. Možda je neka greška u pitanju. Možda će ući u biblioteku u nadi da će sresti neku od njenih sestara, a onda shvativši da one nisu tu, razočarano napustiti prostoriju. Da, baš tako će se sve odigrati sutra. Zato što ne može drugačije. Nikada nije moglo i nikada neće biti.

Prognana takvim mislima, M. se besciljno okretala po sobi, ne obraćajući pažnju ni na koga, pa čak ni na Taliju. Upravo u tom trenutku je sat u hodniku otkucao dvanaest. Novi dan je počeo. Prvi otkucaj. Talijin okret. Drugi otkucaj. M.-in korak ulevo. Treći otkucaj. Talijin osmeh. Četvrti otkucaj. M. se nespretno okreće, pri čemu obara sveću. Peti otkucaj. Talija se i dalje smeši dok plamen zahvata jednu od zavesi i počinje da se širi po sobi. Šesti otkucaj. M. nastavlja da igra. Sedmi otkucaj. Talijin okret. Ona se sapliće o noćni stočić i pada na zapaljenu zavesu. Osmi otkucaj. M. se poslednji put okreće i tim pokretom završava ples. Deveti otkucaj. Vrisak. Paket puca i nekoliko slika pada sa zida. Deseti otkucaj.

Talija nestaje dok je vatreni ogrtač obavija. Ona se i dalje smeje dok M. vrišti i jeca. Jedanaesti otkucaj. Koraci se čuju van sobe i neko panično pokušava da otvori vrata od M.-ine sobe. Dvanaesti otkucaj. Vatra je pojela sve zavese i prešla na nameštaj. M. počinje da kašlje zbog dima i neuspešno pokušava da ugasi Taliju. Tišina.

Odjednom, nečije čvrste ruke je obuhvate i počnu da vuku dalje od sobe, dalje od dima. M. je uzaludno pokušavala da pobegne iz kandži zveri koja ju je obavila i spase Taliju. Uprkos svim ugrizima i šutiranjima, čudovište nije popuštalo. Oblivena znojem od pokušaja da se oslobodi, M. je zaplakala. Kroz suze i dim, prepoznala je glas mlađe sestre, Selene. Taman je htela da joj dovikne nešto kada je ugledala muškarca u belom pored nje. Automatski je zapisivao nešto što mu je Selena brzo i sa dosta gestikulacije objašnjavala. „Možete i sami da se uverite, doktore. Već nekoliko meseci trpim to njeno ludilo ali ovo danas je bila kap koja je prelila čašu. Prijatelji mi nisu verovali kada sam im pričala da ona svake noći peva i pleše, potpuno nesvesna činjenice da je sama u sobi. Pored svega toga sa vremena na vreme prozbori neku reč sa svojom imaginarnom partnerkom, Talijom. Htela sam da snimim i pokažem im, ali soba je uvek bila slabo osvetljena jednom lampom za koju je ona tvrdila da je sveća. Majka je odbila da je šaljemo u bolnicu jer je bila ubeđena da je M. pri zdravoj pameti. Ali ona je večeras dokazala suprotno kada je počela iznebuha da vrišti kako joj soba gori. Da se bacaka i otima i zove nekog koga tu nikada i nije bilo. Ja sam odmah otrčala do sobe, ali nikakve vatre nije bilo. Reci te

mi doktore, zar to nije ludost?” Selena je bacila letimičan pogled prema sestri koju su upravo uvodili u kola. Iako je bila na izmaku snage, nastavila je da se opire i vrišti. Njeni krici mogli su da se čuju i kada su se kola ambulante zalupila i nestala u noći.

Konačno se završilo. Selena je odahnula jer nije više morala da trpi ludorije svoje sestre. Prvi put posle toliko godina moći će mirno da spava. Hladan vetar prekinuo je njene misli i ona je, trljajući ruke jednu o drugu, ušla u kuću. Dok je prolazila pored M.-ine sobe, nešto malo i svetlucavo je uhvatilo njen pogled. Podigla ga je sa poda i nekoliko puta okrenula u ruci sa zbunjenim izrazom na licu. Bila je to jedna od onih karata za gatanje. Dve ivice su bile okrnjene, kao da su izgorele.